

חולין צח

עניין: הלימוד מזרוע בשלה דנזיר

חומש רש"ר הירש במדבר ו, יט

ומעשי השתדלותם (שוק) לתורת ה', המיוצגת על ידי הכהן. לעומת זאת, הזרוע בשלה ניתנת לכהן מהבהמה שכבר הוכנה להנאת הבעלים. היא חלק הכהן בסעודת השלמים של הבעלים. היא חלק, כביכול, מהנאתם שלהם; הם לא ישמחו בחלקם שלהם אלא אם כן יחלקו לכהן את הזרוע שבידם.

הזרוע היא איבר המפעיל כוח; לפיכך היא תמיד הביטוי הסמלי לכוח. הזרוע מושלת על כל מה שהשוק שאפה והשתדלה להגיע אליו. לפי זה הזרוע שייכת לתחום המושגי של האיל, המייצג שאיפה והשתדלות לנכסים חומריים, ובעלות עליהם. נמצא, שמאחר שהנזיר חייב לתת לכהן את הזרוע, לפני הנאתו מסעודת השלמים שלו, הרי למד הוא מכך דבר זה: תכליתה של השליטה על כל מה שה' מעניק לנו, היא להקים את תורת ה' המיוצגת על ידי הכהן; ה"זרוע" שלנו צריכה להיות "זרוע" התורה. עוד הוא למד, שברוח השלמים נוכל ליהנות מברכת ה', רק אם אנחנו מודעים לכך שה"זרוע" שלנו כוללת את "זרוע" התורה, ושהצלחת כוחנו כוללת את הצלחת כוח התורה.

הזרוע, הנאכלת רק לכהנים, מתבשלת כאן ביחד עם שאר הבשר הנאכל לבעלים. נמצא שאיסור (לזרים) מתבשל כאן יחד עם היתר. מכאן לומדים חז"ל את דין ביטול איסור בשישים (עיין חולין צח.-, ועיין פירוש, ויקרא

יא, ת).

תורת העולה לרמ"א ח"ג פרק ע"א

אמנם נגד מותר האכילה ושתיה שראוי לאדם לאכול ולשתות הראוי וההכרחי לו, בא קרבן השלמים שהיו הבעלים אוכלים הבשר הראוי להם ומניחין שאינו ראוי להם, והוא המורם מאיל נזיר והוא הזרוע בשלה הניתן לכהן והוא הנרמז בענין קרבן שלמים, כמו שדרשו ז"ל (תנחומא ו' ד) למה נקראו שלמים שיש בו שלם לכל, חלק לגבוה וחלק לכהנים וחלק לבעלים, והוא המורה שכל אחד יסתפק בראוי לו ולא במה שאינו ראוי לו, והוא טעם בשול הזרוע עם האיל, ולא מצינו כן בכל התורה שאיסור נתבשל עם ההיתר, כי באמת המתנהג עצמו במאכל ובמשתה לאכול ההכרחי לגופו ולנפשו, אין שום איסור ולא היזק יכול להזיקו, שגופו ונשמתו נשארו בריאים נצולים מכל חולי ומדוה חיצונים ופנימים. והנה בהיות כי האיל היה מורה על ענין

חומש העמק דבר במדבר ו, יט

והנה ענין הציווי בזה¹⁰⁰, ללמדנו שהנזיר השיג מעלת הכהונה בקדושה, זולת שאינו יכול לעבוד בבית המקדש. ועל כן מה שע"פ דין מותר בדיעבד בכל האיסורין¹⁰¹, שרי כאן לכתחילה, שתבטל קדושת שומן הזרוע חלק הכהן בבשר האיל¹⁰², והנזיר יאכלנו¹⁰³. ומשום הכי המצוה כמו כן שיהיו מונחים כל החלות בסל אחד - בלי¹⁰⁴ חשש משום פרוין מחלק הכהן ללחמי הנזיר, כיון שע"פ דין אין לחוש ובטלים בהיתר¹⁰⁵. {ומזה הטעם נקטו חז"ל בכל מקום 'רקיקי נזיר' ולא 'חלות', משום שעיקר הוראת ענין הנזיר נמצא ברקיקין יותר, שנפרדין ונפרדין יותר מן החלות. ועיין מה שכתבתי בויקרא (ז,יג)¹⁰⁶ }.

WHATSAPP

EMAIL

PODCAST

TORAHANYTIME

ALLDAF

DAFYOMIPORTAL

KOLHALASHON